

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Davidem Kryskou ve věci

žalobce: **N. K.**, narozen X
státní příslušník Afghánské islámské republiky
toho času v X
zastoupen advokátem JUDr. Ing. Jakubem Backou
sídlem Šlejnická 1547/13, Praha 6

proti

žalované: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Středočeského kraje**
sídlem Na Baních 1535, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 21. 2. 2020, čj. KRPS-327590-43/ČJ-2019-010022,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Soudem ustanovenému zástupci žalobce advokátovi JUDr. Ing. Jakubu Backovi se přiznává odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů v celkové výši 4 114 Kč. Tato částka bude ustanovenému zástupci vyplacena z účtu Krajského soudu v Praze do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a obsah podání účastníků

1. Žalobce napadl žalobou rozhodnutí žalované ze dne 21. 2. 2020, č. j. KRPS-327590-43/ČJ-2019-010022 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaná rozhodla podle § 129 odst. 7 ve spojení s § 129 odst. 1 a 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění zákona č. 176/2019 Sb. (dále jen „zákon o pobytu cizinců“),

o prodloužení doby zajištění žalobce za účelem jeho předání do státu vázaného přímo použitelným předpisem Evropské unie, a to nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013 ze dne 26. 6. 2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států (dále jen „nařízení Dublin III“). Doba zajištění byla prodloužena „nejdéle o 60 dnů“.

2. Žalobce v žalobě, ve znění jejího doplnění ze dne 9. 3. 2020, napadl nezákonnost doby prodloužení zajištění o 60 dnů. Podle žalobce nelze stanovit delší dobu zajištění než šestitýdenní od vydání rozhodnutí o prodloužení zajištění, neboť nelze vyloučit, že v den vydání tohoto rozhodnutí bude zamítnut návrh žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě proti rozhodnutí o přemístění, a začne tak běžet maximální šestitýdenní lhůta pro realizaci jeho přemístění. Jakékoliv delší zajištění by představovalo potencialitu nezákonného omezení osobní svobody. Žalovaná pochopitelně v době vydání napadeného rozhodnutí nemohla vědět, kdy a jak bude rozhodnuto o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku jeho žalobě proti rozhodnutí o přemístění. Na nezákonnosti nic nemění, zda k omezení osobní svobody v rozporu s nařízením Dublin III skutečně došlo. Formulace doby prodloužení zajištění žalovanou „a to nejdéle o“ může být chápána jako další důvod nezákonnosti, a to pro nepřezkoumatelnost takové doby. Žalobce dále odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu, z níž obsáhle cituje. Žalobce zdůraznil zejména závěr Nejvyššího správního soudu, že nesmí přicházet v úvahu možnost, že by byl cizinec na základě rozhodnutí o zajištění zadržován přes marné uplynutí lhůty pro realizaci přemístění.
3. Žalovaná ve vyjádření k žalobě uvedla, že důvodem pro prodloužení zajištění byla skutečnost, že žalobce podal žalobu proti rozhodnutí ministerstva vnitra o přemístění žalobce do odpovědného členského státu společně s návrhem na přiznání odkladného účinku. Kdyby tak žalobce neučinil, napadené rozhodnutí by žalovaná nevydala a žalobce by již nebyl zajištěn. Doba zajištění byla prodloužena nejdéle o 60 dní. Nyní je již žalované známo, že odkladný účinek žalobě proti rozhodnutí o přemístění nebyl přiznán a plánuje se transfer žalobce do odpovědného členského státu. Žalovaná nemá důvod cizince neoprávněně a svévolně zadržovat. Žalovaná považuje žalobní námitku za nedůvodnou, napadené rozhodnutí vycházelo z dostatečně zjištěného skutkového stavu a při aplikaci nařízení Dublin III. Žalovaná postupovala v souladu s platnými právními předpisy a napadené rozhodnutí splňuje všechny formální i obsahové náležitosti. Žalovaná se v něm vypořádala s veškerými otázkami a žalobce tímto rozhodnutím nebyl zkrácen na svých právech. Žalovaná proto navrhla zamítnutí žaloby.

II. Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

4. Dne 2. 12. 2019 žalovaná zajistila žalobce podle § 27 odst. 1 písm. d) zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, neboť byl důvod se domnívat, že žalobce neoprávněně vstoupil na území ČR nebo zde neoprávněně pobývá (úřední záznamy o zajištění cizince ze dne 2. 12. 2019, č. j. KRPS-327590-2/ČJ-2019-010026, a ze dne 3. 12. 2019, č. j. KRPS-327590-14/ČJ-2019-010026) a téhož dne žalobce podal žalované vysvětlení (protokol ze dne 2. 12. 2019, č. j. KRPS-327590-12/ČJ-2019-010026).

5. Rozhodnutím žalované ze dne 3. 12. 2019, č. j. KRPS-327590-15/ČJ-2019-010026, žalovaná žalobce zajistila podle § 129 odst. 1 ve spojení s § 129 odst. 3 zákona o pobytu cizinců za účelem jeho předání do státu vázaného nařízením Dublin III. Proti tomuto rozhodnutí žalobce podal žalobu, která byla rozsudkem zdejšího soudu ze dne 14. 1. 2020, č. j. 53 A 20/2019-55, zamítnuta. Po zahájení soudního řízení vydala žalovaná rozhodnutí ze dne 20. 12. 2019, č. j. KRPS-327590-30/ČJ-2019-010022, jímž rozhodla podle § 129 odst. 7 zákona o pobytu cizinců o prodloužení doby trvání zajištění do 24. 1. 2020. Rozhodnutím ze dne 21. 1. 2020, č. j. KRPS-327590-39/ČJ-2019-010022, žalovaná podle § 129 odst. 7 zákona o pobytu cizinců prodloužila zajištění do 24. 2. 2020. Žalovaná následně prodloužila dobu zajištění napadeným rozhodnutím.
6. Opatřením ze dne 5. 12. 2019, č. j. OAM-1770/DS-PR-2019, ministerstvo vnitra oznámilo žalované, že byl v případě žalobce zahájen postup podle nařízení Dublin III a že byla odeslána žádost o přijetí zpět do Bulharské republiky. Opatřením ze dne 16. 12. 2019, č. j. OAM-1770/DS-PR-2019, ministerstvo vnitra žalované oznámilo, že Bulharská republika souhlasila s přijetím žalobce zpět. Opatřeními ze dne 7. 1. 2020, 20. 1. 2020 a 17. 2. 2020, č. j. OAM-1770/DS-PR-2019, ministerstvo vnitra žalované sdělilo, že žalobce podal proti jeho rozhodnutí o přemístění žalobce do odpovědného členského státu (Bulharská republika) žalobu společně s návrhem na přiznání odkladného účinku. O tomto návrhu nebylo ke dni 17. 2. 2020 rozhodnuto. Dne 7. 3. 2020 (tj. po vydání napadeného rozhodnutí) pak ministerstvo vnitra žalované sdělilo, že dne 26. 2. 2020 nebyl žalobě žalobce proti rozhodnutí o přemístění přiznán odkladný účinek a že šestitýdenní lhůta pro realizaci předání běží do 8. 4. 2020.
7. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaná především vyšla ze skutečnosti, že žalobce byl dne 2. 12. 2019 kontrolován v obci K. v okrese K.. Žalobce nepředložil žádný doklad totožnosti. V systému EUODAC bylo zjištěno, že dne 8. 8. 2019 podal žalobce v Bulharské republice žádost o mezinárodní ochranu. Žalobce v rámci svého výslechu uvedl, že se narodil v roce X, je svobodný, zasnoubený, bezdětný. Rodiče i sourozenci žalobce bydlí v K.. V létě 2017 opustil žalobce Afghánistán, vycestoval bez jakéhokoli dokladu. Telefonicky si dohodl dopravu do Turecka přes Írán. V Istanbulu zůstal rok a sedm měsíců, živil se prací na černo. Před čtyřmi a půl měsíci se rozhodl odcestovat do Evropy, konkrétně chtěl jet do Francie, neboť tam dostane rychle občanský průkaz. Z Istanbulu jel do Sofie, kde ho kontrolovala policie a zavřela ho do tábora. Policie ho v Sofii vyslechla, vzala mu otisky prstů a žalobce podepsal několik listin. Po měsíci byl přemístěn do jiného tábora, jenž se nacházel rovněž v Sofii a v němž nebyl tak přísný režim, mohl se volně pohybovat i mimo tábor. Žalobce se tak rozhodl utéct do Srbska, v čemž mu pomohl jeho kamarád z Istanbulu, který žalobci zařídil cestu do Bělehradu. V Srbsku pobýval asi měsíc a půl v táboře nedaleko Bělehradu, kde dostal nějakou kartu se jménem a fotografií. Ze Srbska pak cestoval do Rakouska, kde se společně s dalšími neznámými cizinci domluvil s řidičem kamionu, že je doveze do Spolkové republiky Německo. Asi po čtyřech dnech jízdy jim řidič řekl, aby vystoupili, neboť jsou v Německu, a odjel. Asi po 10 minutách je kontrolovala Policie ČR. Skutečným cílem žalobcovy cesty je Francie, kam chce zamířit i za současné situace, nemá vůbec zájem setrvat na území ČR, natož se navrátit do Bulharské republiky. Žalobce připustil, že v Bulharsku požádal o mezinárodní ochranu, jinak by ho policie nepustila.

Z Afghánistánu odešel kvůli problémům s rodiči své snoubenky, kteří nesouhlasili s jejich sňatkem a hrozili žalobci zabitím.

8. Na základě těchto skutečností dospěla žalovaná k závěru, že žalobce bude navrácen podle nařízení Dublin III do Bulharské republiky, která je v souladu s pravidly obsaženými v tomto nařízení odpovědná za provedení řízení o žádosti o udělení mezinárodní ochrany. O zajištění na dobu 30 dnů žalovaná rozhodla svým rozhodnutím ze dne 3. 12. 2019. Jelikož nebylo možné během této doby předání žalobce realizovat, byla tato doba následně prodloužena rozhodnutím žalované z 20. 12. 2019 do 24. 1. 2020, rozhodnutím žalované z 21. 1. 2020 do 24. 2. 2020 a napadeným rozhodnutím „*nejdéle o 60 dnů*“. Žalovaná se stručně zabývala otázkou, zda azylový systém v Bulharské republice nevykazuje systematické nedostatky, a dospěla k závěru, že tomu tak není. To odůvodnila tím, že Bulharská republika je součástí Evropské unie, jedná se o bezpečnou zemi s běžnými azylovými procedurami. Žalovaná se při své činnosti doposud nesetkala s negativní námitkou, která by se vztahovala k azylovým procedurám probíhajícím v tomto státě. Žalobce žádné nedostatky bulharského azylového systému nenamítl a žalované nejsou známy. Žalovaná dále uvedla, že vzhledem k přístupu žalobce k plnění jeho povinnosti setrvat v členském státu odpovědném za posouzení jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany do doby jejího vyřízení hrozí vážné nebezpečí útěku. Zvláštní opatření nemohou být v případě žalobce účinná, proto bylo jeho zajištění. Zajištěním nedojde k nepřiměřenému zásahu do soukromého a rodinného života žalobce.
9. Prodloužení doby zajištění napadeným rozhodnutím žalovaná odůvodnila dále tím, že jí dne 17. 2. 2020 ministerstvo vnitra oznámilo, že žalobce podal žalobu proti rozhodnutí ministerstva vnitra o přemístění žalobce do Bulharské republiky a že současně se žalobou byl podán návrh na přiznání odkladného účinku žalobě. Lhůta pro realizaci předání žalobce se podle nařízení Dublin III prodlužuje lhůta 6 týdnů pro realizaci předání cizince, která se bude nově počítat od usnesení soudu o nepřiznání odkladného účinku. O žalobě proti rozhodnutí ministerstva vnitra o přemístění žalobce a o jeho návrhu na přiznání odkladného účinku nebylo ještě rozhodnuto. Proto je zcela vhodné prodloužit dobu trvání zajištění a doba 60 dnů je zcela přiměřená a odpovídající. V této lhůtě existuje reálný předpoklad realizace předání žalobce Bulharské republice.

III. Posouzení žaloby soudem

10. Soud nejprve ověřil, že žaloba byla podána včas, po vyčerpání opravných prostředků, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené a přistoupil k věcnému projednání žaloby. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, v rozsahu napadených výroků a v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
11. Jelikož žádný z účastníků nepožádal o nařízení jednání a soud nepovažuje nařízení jednání za nezbytné, rozhodl soud o žalobě bez jednání (§ 172 odst. 5 zákona o pobytu cizinců). Dokazování soud neprováděl.
12. Podle čl. 28 odst. 2 nařízení Dublin III mohou členské státy zajistit dotyčnou osobu za účelem jejího přemístění podle tohoto nařízení, existuje-li vážné nebezpečí útěku na

základě posouzení každého jednotlivého případu, a pouze pokud je zajištění přiměřené a nelze účinně použít jiná mírnější donucovací opatření.

13. Podle čl. 28 odst. 3 prvního pododstavce nařízení Dublin III zajištění musí být co nejkratší a nesmí trvat déle než po dobu, která je nezbytná k náležitému provedení požadovaných správních řízení do doby provedení přemístění podle tohoto nařízení.
14. Podle čl. 28 odst. 3 třetího pododstavce nařízení Dublin III pokud je osoba zajištěna podle tohoto článku, přemístění této osoby z dožadujícího členského státu do příslušného členského státu se provede, jakmile je to z praktického hlediska možné, a nejpozději do šesti týdnů od implicitního nebo explicitního vyhovění žádosti o převzetí či přijetí dotčené osoby zpět ze strany jiného členského státu nebo od okamžiku, kdy skončí odkladný účinek odvolání nebo žádosti o přezkum podle čl. 27 odst. 3.
15. Podle čl. 28 odst. 3 čtvrtého pododstavce nařízení Dublin III věty první v případě, že dožadující členský stát nedodrží lhůty pro předložení žádosti o převzetí nebo přijetí zpět, nebo pokud se přemístění neuskuteční ve lhůtě šesti týdnů uvedené v třetím pododstavci, nesmí být osoba dále zajištěna.
16. V nyní posuzované věci žalobce brojí výhradně proti prodloužení doby zajištění napadeným rozhodnutím „a to nejdéle o 60 dnů“. Výklad žalobce je založen na tom, že nelze vyloučit, že v den vydání rozhodnutí o prodloužení doby trvání zajištění bude rozhodnuto o zamítnutí žádosti žalobce o přiznání odkladného účinku a začne tak běžet šestitýdenní lhůta pro realizaci přemístění. Z toho dovozuje, že nelze stanovit delší než šestitýdenní dobu zajištění od vydání předmětného rozhodnutí. Namítá-li však žalobce, že při rozhodování o prodloužení zajištění za účelem předání podle nařízení Dublin III nelze stanovit delší dobu zajištění než šestitýdenní od vydání rozhodnutí o prodloužení zajištění, nemůže mu soud dát za pravdu.
17. Zdejší soud se zcela ztotožňuje se závěry vyslovenými v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2015, č. j. 7 Azs 11/2015-32, na který odkazuje žalobce a ze kterého plyne, že „z čl. 28 odst. 3 nařízení Dublin III plyne, že správní orgán při rozhodování o zajištění cizince za účelem jeho přemístění a při prodloužování doby trvání zajištění musí stanovit dobu trvání zajištění tak, aby v žádném případě nemohl nastat rozpor s pododstavcem čtvrtým uvedeného ustanovení. Nepodal-li dosud žádost o převzetí nebo přijetí zpět, nesmí přicházet v úvahu možnost, že by byl cizinec na základě rozhodnutí o zajištění zadržován přes marné uplynutí lhůty pro podání žádosti o převzetí nebo přijetí zpět. Podal-li již žádost o převzetí nebo přijetí zpět, nesmí přicházet v úvahu možnost, že by byl cizinec na základě rozhodnutí o zajištění zadržován přes marné uplynutí lhůty pro realizaci přemístění.“ Z této judikatury však neplyne, že by žalovaná při rozhodování o prodloužení zajištění nemohla učinit odhad o tom, kdy soud rozhodne o návrhu na přiznání odkladného účinku podané žalobě proti rozhodnutí o přemístění. Naopak z rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 7 Azs 11/2015-32 jasně vyplývá, že pokud byla žaloba proti rozhodnutí o přemístění podána, „mohl by správní orgán v jakékoliv fázi procesu přemístění rozhodnout o prodloužení doby trvání zajištění o předpokládanou dobu trvání řízení o oprávněm prostředku.“ Z tohoto rozsudku dále plyne, že není možné spekulovat, zda žaloba proti rozhodnutí podána bude. To však není případ žalobce, neboť jak plyne z výše uvedených skutkových zjištění vyplývajících z obsahu správního spisu, napadené rozhodnutí bylo vydáno v době, kdy již

probíhalo řízení o žalobě žalobce proti rozhodnutí o přemístění spojené s návrhem na přiznání odkladného účinku této žalobě, o kterém nebylo v době vydání napadeného rozhodnutí ještě rozhodnuto. Žalobce má pravdu v tom, že žalovaná v době vydání napadeného rozhodnutí nemohla vědět, kdy a jak bude rozhodnuto o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku. Avšak právě z toho důvodu nebyla při stanovení prodloužené doby zajištění omezena pouze šestitýdenní dobou. Za takové situace žalovaná mohla prodloužit dobu zajištění nejen o šest týdnů, jak uvádí žalobce, nýbrž rovněž o očekávanou dobu, kdy soud rozhodne o návrhu na přiznání odkladného účinku, neboť v případě negativního rozhodnutí započne běh nové lhůty šesti týdnů pro přemístění žalobce. Tato očekávaná doba přitom musí být *přiměřená* (čl. 28 odst. 2 nařízení Dublin III) a musí vycházet z konkrétních okolností každého jednotlivého případu. V projednávané věci se přitom soudu doba 18 dnů, které zbydou po odečtení 42 dnů (6 týdnů) z šedesátidenní doby stanovené napadeným rozhodnutím, pro rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě proti rozhodnutí o přemístění a pro nabytí právní moci takového rozhodnutí, nejeví jako zcela nepřiměřená.

18. Soud v této souvislosti dále upozorňuje na to, že nabytí právní moci rozhodnutí soudu o zamítnutí návrhu na přiznání odkladného účinku žaloby proti rozhodnutí o přemístění je okamžikem pro počátek běhu šestitýdenní lhůty pro přemístění „minimálním“ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 8. 2017, č. j. 2 Azs 156/2017-29, bod 28), tj. nejdřívejším. Takový závěr je podle zdejšího soudu v souladu se zásadou *in dubio pro libertate* (v pochybnostech ve prospěch nositele základního práva). Z pozdější judikatury Soudního dvora EU (rozsudek ze dne 13. 9. 2017, *Khir Amayry*, C-60/16) však vyplývá, že „*čl. 28 odst. 3 nařízení Dublin III musí být vykládán v tom smyslu, že se lhůta šesti týdnů počítaná od okamžiku, kdy skončil odkladný účinek odvolání nebo žádosti o přezkum založený tímto ustanovením, použije i tehdy, když dotyčná osoba o odklad výkonu rozhodnutí o přemístění výslovně nepožádala*“ (odst. 73), a že „*může být zajištění jednak stále nezbytné, dokud nebude znám výsledek řízení o odvolání nebo žádosti o přezkum*“, a že nejzazší dobu pro přemístění, a tedy i zajištění, představuje až šest týdnů po vydání *konečného* rozhodnutí o odvolání nebo žádosti o přezkum (odst. 69), tj. dle českého práva žaloby proti rozhodnutí. Rovněž v rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 7 Azs 11/2015-32 se hovoří o „*době trvání řízení o opravném prostředku*“, tj. řízení o žalobě. Při uvědomění si těchto judikatorních závěrů nemohl zdejší soud dobu 18 dnů považovat za zcela nepřiměřenou. Jako důvodnou soud neshledal ani dílčí námitku brojící proti formulaci „*a to nejdéle o*“. Z povahy výroku správního rozhodnutí o zajištění totiž vyplývá, že uvedená doba představuje vždy nejzazší časový úsek pro omezení osobní svobody, tj. že právě po tuto dobu může být cizinec *nejdéle* zajištěn. Použití výrazu „*nejdéle*“ ve výroku napadeného rozhodnutí je tak nadbytečné, což však nezpůsobuje nezákonnost. Žalobní bod je proto nedůvodný.

IV. Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

19. Vzhledem k tomu, že jediný žalobní bod je nedůvodný a soud nezjistil žádnou vadu, k níž by byl povinen přihlédnout i bez námítky, zamítl žalobu jako nedůvodnou (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
20. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšné žalované soud

náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť jí v řízení nevznikly žádné náklady převyšující náklady na běžnou úřední činnost.

21. Usnesením ze dne 3. 3. 2020, č. j. 48 A 2/2020-29, byl žalobci ustanoven k ochraně jeho práv zástupcem advokát JUDr. Ing. Jakub Backa. Odměnu za zastupování a náhradu hotových výdajů soudem ustanoveného advokáta hradí podle § 35 odst. 10 věty první za středníkem s. ř. s. stát. Výše odměny za zastupování a náhrady hotových výdajů se stanoví podle § 35 odst. 2 s. ř. s. na základě vyhlášky č. 177/1996 Sb. (advokátní tarif). Ustanovený zástupce provedl v řízení jeden účelný úkon právní služby, a to sepsí doplnění žaloby ze dne 8. 3. 2020 [§ 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu]. JUDr. Ing. Backa byl ustanoven zástupcem z důvodů, že již dříve iniciativně o své vlastní vůli převzal zastoupení žalobce a že žalobce zastupoval v jiných soudních řízeních a s případem byl seznámen již před svým ustanovením, jak žalobce uvedl v návrhu na ustanovení zástupce. Sám žalobce v tomto řízení doložil, že mu byl JUDr. Ing. Backa ustanoven zástupcem již v řízení před zdejším soudem sp. zn. 53 A 20/2019 a v řízení před Krajským soudem v Plzni sp. zn. 60 Az 2/2020. Právní úkon spočívající v převzetí zastoupení tak byl proveden mimo rámec tohoto řízení, a to na náklady samotného zástupce žalobce v rámci jeho setrvalé uplatňované podnikatelské strategie spočívající ve vyhledávání klientů v zařízeních pro zajištění cizinců za účelem vytvoření předpokladů pro to, aby byl následně soudem ustanoven jejich zástupcem a získal nárok na poskytnutí odměny a náhrad ze státního rozpočtu. Za úkon spočívající v převzetí zastoupení nenáleží proto zástupci žalobce odměna. Odměna za jeden úkon právní služby činí 3 100 Kč [§ 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bodem 5 advokátního tarifu] a náhrada hotových výdajů za jeden úkon právní služby 300 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Jelikož je zástupce žalobce plátcem DPH, zvyšuje se odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů o částku odpovídající dani, kterou je povinen z odměny a náhrady odvést, tj. o částku 714 Kč (21 % z 3 400 Kč). Ustanovenému zástupci žalobce tak náleží odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů v celkové částce 4 114 Kč.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 24. března 2020

JUDr. David Kryška, v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje: B. M.